

ŽENSKÁ HLÍDKA

Podatelka M. Burešová

STARÝ ŽAL.

Karel Červanka.

Sosmutným lesem dnes že musím jít, tichem ospalým že krok svůj slyším snít, a že vidím vše, jak v prostoru se třítí, všude cítím podzim a i zimu přísti — v osamutěném lese starý žal mě chytí!

Vypadá už jinak starý soudruh Žal, jindy srdcem třásí, z řader srdce rval, a teď jde a zírám zmrle v les a lihy, starý žal se ztíhl, jak můj pes je tlachý, jenž se z mlází vrátil, kde zvět stoval.

Bože, jaké ticho! Jaký chlad a klid! Sluky otavě jen křídla vzmač se kmit, kaucha divoká jen křikla prázdnu hlásí... A já slyším už jen v usměně duši něco tiché znít, něco z dálky znít...

AMERICKÉ POSVĚCENÍ.

Dne 28. listopadu bude celá Amerika slaviti tento svátek a mnohý se bude radovati z úspěchu, jehož dožil v tomto roce. Rok tento jest vskutku příznivý, obzvláště pro většinu rolníků, neboť skorem všude byla obilná a v některých místech znamenitá úroda všeho obilí, a cena jak o-bilí, masa, tak i všeho, co rolník pěstuje, jest dobrá, tak že každý může býti spokojen, neboť jest za svoji práci hojně odměněn.

Jinak však jest to ve městě a dělníkem; ten ovšem že dostává dosti slušný plat za práci svoji, ale zase musí vše drazé platiti, tak že za stávajících poměrů jest mu mnoho ze mzdy nezbyde — ale snad přece tolik, aby si každý mohl dopřát nějakou tu dobrou pečenku a k ní skleničku toho pě-nivého! A ti, kteří sami mají všeho dostatek, a jim byla štěstěna obzvláště příznivá, by měli vzpomnouti obzvláště na ty méně šťastné a podporovati je ze své zásohy, a takto by vykonali skutek, kterým by potěšili jiné a zároveň uspokojí sama sebe, tak že by jim ten dobrý oběd lépe chutnal, se vzpomínkou, že i jiní z jejich stolu jsou poděláni. Nebot není nic krásnějšího a šlechtějšího nad to, když můžeme někomu potěšiti, aneb v bídě postavenému člověku uleviti svoji pomocí.

Novináři letos mají též zá-děkovati a to zase za jednu oprát-ku, která jim byla hozena na krk, ve formě zákonů, kde musejí vlá-dě skládati účty ze svého působení, — a potom, že jsme ve svobodné Americe! Jak se podobá, budeme zde brzy mít horší censuru, nežli mají v Evropě, bude-li to takto pokračovati. Doufejme však, že bude učiněna náprava v tomto směru a že se bude bráti o-hled na novináře. Již to zaměst-nání samo sebou není závidění hodno, neboť novinář dostává od-měnu ze všech stran. Za to však může býti přec povděčen, že není ještě hůře!

Mnohem smutnější poměry pa-nují v rodinách na Balkáně, kde mužové a synové odešli do boje a rodiny zanechali třeba v nuzných poměrech a mnohý se více ku své rodině ani nevrátí! Jak hrozný jsou války a ještě hroznější je jejich následky pro tolika tisíců rodin! Kde by bylo možno toto strašné zlo zameziti! Snad přijde doba, že i tomuto hroznému vraždění bude učiněn konec, neboť jest již na čase, aby byl tento barbarský způsob úplně zavřen!

Pofadatelka.

Šírka pro sirotky "Ženské Útulny" v Brně na Moravě.

Pan Joz. Truhlář, Hartington, Nebr. .... \$ 4.00
 Pl. Henry Donátová, Omaha, Nebr. 1.00
 Pl. Marie Kunclová, Omaha, Nebr. 1.00

Celkem ..... \$ 6.00
 Dříve odesláno již \$15.00
 Jelikoli jest našim čtenářům a štenářkám dostatečně známo, jak úsilovně ředitelka onoha útavu slé. Stejskalova pracuje, aby zaopatřila ty malíčky, které ji jsou svěřeny, aby jim opatřila oděv a pokrmy ku jejich vyžití a vymožením

se stará, což jest práci velice ne-snadnou pro ni, následkem toho bych ve jménu těchto malíčkových prosila naše příznivce o sebe menší příspěvek, tak abych mohla částku alespoň pár dolarů zaslati 5. prosince, aby jí slušná obdržela ku vánočním svátkům.

Čteným dárcům za ty malíčkové předem děkuje —

Pofadatelka.

Čtenému příteli našemu panu Jos. Hraběti z Codell, Kansas, sr-dečný můj dík za dárek ku ho-dným americkým v podobě kroa-na. Právě na ten den připadá též den narození mého manžela, tak budeme jísti a píti na zdraví jak jeho, tak i na zdraví Vaše a přeji Vám též zároveň dobrého chutná-ní v den Děkutině! V úctě

M. Burešová.

Josefa Nollová, Niobrara, Neb.
 Čtená pofadatelko ženského od-dělení! Přicházím též mezi Vás a to poprvé jsem nucena tak učiniti, poněvadž mě paní Vitánvásová o to žádá, a to přece nemohu ode-přít takové dobré paní jako jest ona. A to proto, že mně opatruje mého syna tak jako by byla je-jeho matka, kdež můj syn nalez-li druhý domov. Což jest zásluhou pana doktora Svobody, který ono místo mému synu odporučil. Pro-čez děkuji za vše, co pro mého sy-na bylo učiněno. Doufám, že i Vy s mým synem jste spokojena. Mojí snahou bylo — vychovat do-bré děti — musím však podot-knout, společně s mým manže-lem, neb ten mě ještě překoná v oněch povinnostech. Tak má kaž-dý dělník, ale hned z mládí, neboť se říká, mladý stromek se poddá, ale starý ohýbat se nedá, a to at si každý vychovatel zapamatuje. Máme-li být dobrými a užitečnými, tedy musíme zastávat svou po-vinnost, a pakli tak činíme, nemě-níme se cíle. Až jednou z tohoto světa budeme odcházet, budeme spokojeny, že jsme učinili za-dost svým povinnostem. Ti, co po nás zůstanou, budou nám za to vděční dobrou vzpomínkou po jejich celý život. Nemyslete, čt-ěnné štenářky, že jest to ta nej-krásnější odměna co od dítěte mů-žeme obdržet? Jistě že ano, tak aspoň já si to představuji a jest to mým přáním, až tu vše nebu-dem zachovat nám dobrou vzpo-mínku, neboť za to jsme pracova-li pro naše děti po celý čas. Rá-da čítám dopisy od našich čt-ěnných dopisovatelek, neboť každá přínášá něco poněkud a sděluje se si svoje radosti a strasti; je-den pán povídá, že nemyšlel, že tak dovedete sepsat dopis. Tak musíte zase se brzo ukázat. Kon-čím s pozdravem na čtenou pofa-datelku a štenáře!

Marie Burešová, So. Omaha.
 Čt-ěnné štenářky Ženských Hlídek! Musím se zase na Vás podívat a divím se, že tak málo popisujete, neboť venkovní práce jest skouče-na, zavařování ovoce také, houby již nerostou a s vyklizením a či-štěním "hauz" jste snad již ta-ké hotovy. V neděli právě, když jsem si chtěla někam vyjít, an mě přestala bolet hlava, zavolala mně paní Kubínová k telefonu, abych jí odpoleďně navštívila; pozvání její přišlo mně tedy vhod. I šla jsem tedy a byla jsem pl. Kubí-nou vše uvítána, která mně pravila, že strejček Čapková chce, aby jej někdo ohvesleoval, že jeho stará pořad pláde, od toho času, co četla dopis pl. Mulačové v No-vé Době. Bavili jsme se všichni přítomní velice dobře, totiž já, pl. Mulačová, Franta a pl. Kubíno-vá a ten strejček, paní Čapková a p. Eda Kubín, který měl na sta-rosti přimáčet něco pro zahřátí a pro čtec. Mladá paní Kubínová podávala stále nějaké zákusky a stará pl. Kubínová vařila nám horkou. Měly jsme se dobře a o-ol teprvé ta večer, ty dobré doma-dělní přítomní, na kterých jsme si pochutnávaly. Paní Kubínová nám ukázala její ruční práce, kte-ré jsme všichni obdivovaly, vše hodvábné šití a velké množství, tak jakoby měla deset deor a za-tím mají jednoho syna. Strávil jsem velice příjemně odpoledne i

večer a ani na zpěv jsme nezapo-mněly, to se rozumí, že Sokolská při něm nescházela; litovala jsem, že jsem se nemohla zdržet až do konce. Když jsem přišla domů, tak mně prolétla hlavou myšlén-ka, proč jsme tam vlastně byly pozvány a tu mi napadlo, že je již doba posvěcená, neboť to sku-tečné bylo jako o posvěcení a mi-movolně zaléty mě vzpomínky do Čech na má mladá léta, jak jsme tam užívaly posvěcení, které tr-valo tři dny pro mladé a ti starší jej někdy drživali celý týden. Ta-ké Vám povím, jak jsem odbyla první netinku, když mně bylo šestnáct roků, (netince se říkalo u nás veliké buchtě, mající podobu buď věnce aneb srdce unvití naplněné; u nás jsme tomu říkali také kutehaní) neboť každá hol-ka, která měla hoča, musila mu-dát netinku a on jí zase dal srdce, ale perníkové a druhý den první záhřebek s ní musel taněti, takže se ianed vědělo, která holka má ho-ča. Abych Vám to tedy dolo-veděla. V sobotu, když matinka pekla koláče, pravila ke mně a k služebné holec, abychom si každá udělala netinku, jakou chceme. Ihned jsme se daly do práce. Já jsem ji vyložila mákem, mandle-mi i rozinkami a když jsem jí u-pekla, povídala jsem matince, ja-ká je pěkná a dobrá, že je jí škoda jíst. Matinka mně povídá: Kdy-bys měla hoča, tak bys jí jíst ne-musela. Načej jsem jí odpovědě-la: Jen počkejte, možná, že to z-itra neřeknete. V pondělí ráno přiběhl k nám čeledín se vzkaem, že má přinést ode mne netinku pro syna jeho hospodáře. Na to jsem já pravila, že jsem jí sama dělala a proto že si ji také dám tomu, komu budu chtít, ale poš-lať že ji nebudu. Ale čeledín mně povídá, že přý si otec dobíral sy-na, kde má netinku, takže došlo mezi nimi k záuce o 5 zlatých, je-li-kož syn, když se mu otec stále vysmíval, tvrdil, že za půl hodiny bude mít netinku a poslal svého čeledína pro ni. V domněni, že syn vyhrá pět zlatých a že to za-zapomenutí tatíkovu neškodí, vy-dala jsem mu netinku a když jí čeledín přinesl, povídá hospodář: Netinka je sice pěkná, ale je tro-chu drahá, neboť stála mně pět zlatých. Takovým způsobem při-šel hoch ku netince a ku 5 zlatým a já dostala srdce, ale jen perní-kové. To si asi pomyslete, že jsem již tak stará a že jsem dosud na to nezapomněla. Čt-ěnné štenářky, když jsem jen tímto řádky ukázat zdejším mlá-dež, že jsme se i u nás v Čechách dovedli vešle baviti a že jsme pro-žívali také tam mnoho zábavných chvíli. Již toho musím nechat a koněm s pozdravem na všechny čtenářky Ženských Hlídek.

Markéta Kozlová, Wheeler, Ar-kansas.
 Čt-ěnná redakce a též paní pofadatelko! Srdce mně Vás zřivným a zároveň Vám zaslyšm předplatně na Pokrok, abychom nešli na dluh. Doufám, že mně bude dovoleno několik řádek na-psat do naší milé Ženské Hlídky, neb já jí ráda čtu. Musím se smát těm houbakám, které nemohou ty houby najít a které jich zas nabývají moc, co se s nimi nadrou, neb já jich v South Omaze hodně znám a v duchu je vidím, jak b-ěhají. Bývala to též moje zábava, když jsme zůstávaly v South O-maze a proto ráda čtu dopisy ze South Omazy. Paní Uzlová, jen hodně dopisujte. Jak přijde Po-krok, tak jsem hned v South O-maze a zároveň Vás všechny zvu na houby, která jich jest dost ne-máte. Tady jich jest tolik, že jak se přijde do lesa, nemůže se ani slápnout, aby některé nešlámal hlavu; tady si můžete vybrat a můžete vzít i pana Bendu s sebou. Abych něco psala, mnoho toho ne-vím. Jsme tady jenom 4 české rodiny a to jest hezky vzáidené od sebe, to si musíme vyjet, když chceme jeden druhého navštíviti. Počasí je tu krásné. Byla zde ve-liká úroda na všechno ovoce. Tady se na houby nechodí, ale když by-ly černé jahody nebo borůvky, to se chodilo dost. Už musím pře-stat, neboť nevím, jestli čt-ěnná pofadatelka bude z toho mojí si něco vybrat. Když bych se v tom psal- jen trochu lépe vyznala, tak bych Vám povídala, jak já jsem v Če-chách vychodila školu a zajist-lyste mi odpustiti moji škrábau-nu. Za premií nám pošlete kalen-dář Američin. Srdce mně pozdrav

na paní pofadatelku, čt-ěnnou re-dakci a všechny čtenáře a mějte boží trpělivost a tou moji škrába-ni.

Francis Otoupalíková, David City, Nebr.
 Čt-ěnná redakce a mi-lí čtenáři! Přijměte můj srdečný pozdrav! Musím se zase mezi Vás podívat a sdělití Vám, jak zde máme krásné teplo, slunko páli, což však není dobře, neboť oby-čejně nastává změna počasí, ne-boť kohouti kokrhají již celé od-poleďne a já již to mám vyzkou-šené, že se čas převrátí. Jiz ve sta-ře vlastní, když jsem byla ještě mal-ým děvčetem, jsem často slyšča-ovala, jak staré babičky předpoví-daly povětrnost z různých zkuš-ností — jako na př. když kuřka-ly záhy v rybníce aneb pek žral trávu, dostavil se déšť, aneb pa-dal-li kouř z komínů k zemi, též přišlo. Kam jsem to vlastně ale zaběhla. Naše pl. pofadatelka v posledním čísle se zmiňuje, že ne-pišem zda-li náš zábavný klub za-nikl či pokračuje. S radostí sdě-luji, že nových členky stále při-bývá a příští schůzi máme volbu úředníce. Poslední schůze byla u sestry Pelikánové a příští schůze bude se odvívati u sestry Strako-vy. Ve schůzi čte se vždy proto-kol a střídáme se ve čtení, což jest zároveň prospěšné pro mlad-ší družky, které se zároveň s ve-líkou zálibou a horlivostí vyna-smazují, aby své vědomosti rozší-řily a já počínám i snahy jejich s radostí sleduji a nemohu opo-menouti, abych jim touto cestou nepoděkovala, že si hledí naši čet-ly a spějí ku předu. Na konci schůze je vždy svačina, ale já nej-raději ze všeho piju kávu, a ne-dám na ni dopustit, obzvláště, když je dobrá se smetanou. — Ani byste si nepomysleli, že i my zde v našem městě máme též trochu zábavy a sice v divadle s polybli-vými obrázky, kde se hraje kaž-dý den, kamž i já každý druhý večer se jdu podívat. Mimo to-ho mají zde Sokolové a Sokolky každý večer zábavu — jeden den děvčata a druhý zase hoši. — Mi-lé čtenářky, rok již zase skoro u-plynul jako voda a svátky máme přede dveřmi, které nadělají v ce-lém roce nejvíce radosti a na něž se každý těší, ať již starý nebo mladý a stejně i ti chudí lidé a sirotci, kterých je veliké množ-ství. Vzdor tomu, že jest zde dost boháčů, kteří mají statisíce, chu-dým sirotkům a opuštěným nicím neprospejout a raději vše prom-hají, na místě, co by měli dobré skutky vykonávat. — Obdržela jsem od jedné nemoené vlovky psá-ní, ve kterémž mne úpěnlivě žá-dá o pomoc a v druhém listě pro-sí mě desetiletý hoch pro Boha, abych mu matinku uzdravila, ta-tínka že již nemá a že nemá co jít a co obléci. Takové dopisy musí každého pohnotiti, ale občejně ti boháčci nic nedají, poněvadž ne-nezkusili a jsou bezcitní; takže chudina zůstane vždycky odkázá-na na dobrodiní lidí, kteří dove-dou s ní cititi, a proto měl by kaž-dý jednotlivce v tyto dny vzpo-menouti i chudých a opuštěných vdov a sirotků.

Paní Františce Otoupalíkové v David City, Nebr., všechna čest! Je viděti přece ve Vás energičnou povahu, třeba že jste již v pokro-čilém věku, a máte mnoho starostí jak v domácnosti, na kterou přec musíte dohlížeti, tak i a vyřizová-ním objednávek léků, kterých máte velké množství, a přec hled-íte ještě udržovati styk s veřejno-stí a podáváte nám často zprávy z Vašeho okolí. Měly by si ty mladé dámy vzít příklad z Vás a hleděti alespoň trochu se přízp-ůsobiti, neboť až ty staré nám ode-jdou, bude to s českou veřejností smutné dopadati. Těší nás, že je povzbuzujete k učení se čitiny ve Vašem klubu. Jen ať též dopisují do časopisů a tím zabudí se ve-spolný zájem pro českou řeč.

Sranci křta.

Kosti se vyřezou, zvířina se nasolí, trochu najažloveuje, dá do nádoby, něčim se zatíží a může tak ležeti až tři neděle; obrátí se jed-nou nebo dvakrát. Když jest u-lečena, nasolí se ještě trochu. Ja-lovce se vyřte, všechny kůžičky se očistí jako ze rajce a hezky hu-stě se prostrá slavinou. Pak se dá na pekáč maslo, koření, aie hod-ně cibule a všechna zelenina, křta

se vloží do toho, podlijte se polév-kou neb vodou a nechá se zvolna dusiti; omáčka se pak procedí a vlije na pečení. Zvěřina se nesmí omývat.

Může se zaměnit, že se omáčka zakloutá smetanou a moukou roz-míchanou a zacedí citronovou šťá-vou. Nebo se zakloutá vínem s moukou. Zaměnit se může tím, že se dá pouze cibule a přidá se kus upáleného cukru.

Pečené banany.

Oloupej 6 banánů, dej je do hli-něného neb polejvaného pekáčku, rozmíchej se třetinu koflíku cu-ku se dvěma polévkovými lžice-mi rozpustěného másla a dvěma lžicemi citronové šťávy; polej s tím ty banany a dej do mírné roz-pálené trouby na dvacet minut péci. Vyklop pak do misky a nech vystydnout. Dej k nim na stůl uslehanou smetanovou pěnu.

Datlový náky.

Dej do misky jeden koflík mlet-ého cukru, vraz do něho čtyry žlutky a dobře utři, až se zpění, přidej do toho půl libry useka-ných datlí a též tolik ořechů vlašských neb jiných, tři lžice ustrou-haného suchého rohlíčku a lžičku prášku (Baking Powder) a na pos-led tuhý snh ze čtyř bílků; dej do formy a peč půl hodiny. Na stůl k tomu dej uslehanou sme-tanu.

Hovězí pečené s hříbký.

Dej na rendlík na cibuli dusit hovězí pečení, přidej též pár ce-lych pepřů za stálého přilévání až pečené změkne a šťáva hodně vy-smahne. Nyní dáme pečení zvlá-ště, šťávu poněkud moukou zaprá-šime, zaležeme hovězí polévkou a procedíme na pečení, kamž jsme přidali jemně nasekané hříbky, po-připadě i jiné houby se mohou u-potřebiti.

Dobré placičky (Cookies).

Dej do mísy koflík a půl cu-ku, koflík másla a dobře utři, přidej k tomu tři uslehaná vejce, malou lžičku (Baking Soda), roz-míchej ve dvou lžičkách horké vody, tři a půl koflíku mouky, přidej jednu lžičku mleté skořice, jeden koflík usekaných jader z ořechů, půl koflíku hrozinek (currants), osol je-li maslo málo slané, vše dobře promíchej, a lži-čku na pomazaný plech udělej malé hromádky, a peč v mírné troubě.

Grocery a Feznický obchod
 vlastní v č. 1022 So. 10. St., Omaha,
HENRY P. MARQUARDT.
 Čerstvé uzenářské zboží třikrát tý-dně a jaterníky každé pondělí. Kra-jan Pánek Vás obslouží. Tel. Doug 2780. 25-1f

Nejmodernější
 na jižní straně města
Reznický a Uzo-
nářský závod vlastní v č.
 1401 jižní 16. ul.
CYRIL HROMEK
 Čerstvé masa, jakož i výborné uzenářské výrobky a velká drůbež se dovází.
 Zavolejte tel. Douglas 1316.

VELKÝ MODERNÍ, NOVĚ ZAŘIZENÝ ČISTÝ závod reznický
 vlastní
CHAS. F. KUNCL
 v č. 1250 již. 13. ul.
 Má vždy na skladě největší záso-by masa nejlepšího druhu. Zboží uzenářské výběrné jakosti. Vždy velký výběr. Ceny nejnižší. Te-lefon Dougl. 4333.

Moderně zařízený a největší
reznický a uzenářský závod
 vlastní nejstarší rezník,
V. F. KUNCL,
 č. 1244 So. 13th St., Omaha.
 Má na skladě vždy velké záso-by českého a různých druhů masa, jakož i znamenitých domácích uzenářských vý-robků. Ceny levnější nežli kdekoli jinde. Zboží možno objednatí telefonem: Dou-glax 1199.

Něco dobrého:
 Žádejte od svého groceristy
Petra Schmitta
celopšeničnou krupičku.
 Návod při každém prodaném kusu. K dostání u Svačiny a Helmanka.